

rerinder ved Stats- og private Seminarier paa 2,500 Kr. Der er neppe nogen i hele vor Lærerstand, for hvem en Rejse i Udlandet kan blive saa nyttebringende som netop Seminarielærerne, idet, hvad de faa Lejlighed til at sætte sig ind i paa saadanne Rejser, vil komme deres Undervisning til gode og spredes omkring i Landet igennem deres Elever ved Seminarierne. Er der nogen, vi først og fremmest skulde sende ud for at se sig om i det fremmede, skulde det være vore Seminarielærere og -lærerinder. Der er i Aar paa Finansloven indsat en særlig Konto for Lærere ved Handelsskolen. Det forekommer mig rimeligt, at der ogsaa blev en saadan for de her omtalte Lærere. Ved dette Beløb af 2,500 Kr. vilde dog vel gennem en Aarrække omtrent de fleste af Seminarielærerne kunne faa Lejlighed til at komme ud at rejse.

Nu vil man ganske vist fra anden Side sige, at der er jo foreslaaet, at det Beløb til Rejser for Folkeskolelærere, der hidtil har været paa 1,000 Kr., i Aar skal forhøjes til 12,000 Kr. Men jeg synes, at denne Konto har Ærinde saa mange Steder — vi have i Folkeskolen mange Tusinde Lærere og Lærerinder —, at de 12,000 slet ikke er for meget til den samlede Folkeskole. Derfor have vi ikke betænkt os paa at foreslaa foruden denne Forhøjelse ogsaa den nævnte Bevilling paa 2,500 Kr.

Der er af Ministeren foreslaaet en Bevilling paa 10,000 Kr. til Understøttelse af Underofficerer til Ophold paa Folkehøjskoler. Der gøres opmærksom paa, at man har maattet sænke de Fordringer, man har stillet til Underofficererne i Henhold til Lov af 1867 § 81, idet man ikke har kunnet forlange den Kundskabsmængde, som man i 1867 mente, Underofficererne skulde være i Besiddelse af. Man har nu ment at ville søge at give vore Underofficerer en større Aandsudvikling og meddele dem flere Kundskaber ved at sende dem ud paa Højskolerne. Bevillingen skulde gives som et Forsøg paa 3 Aar. Jeg tror, at der meget vel kan komme noget godt ud af denne Bevilling, særlig hvis Sagen ordnes saaledes, at Underofficererne sendes ud paa de større Højskoler. Jeg tror, at hvis der sendtes en Afdeling Underofficerer, en 10—15 Stkr., ud paa en mindre Højskole, vilde Følgen blive, at de der kom til at spille en dominerende Rolle overfor de øvrige Elever. Blev det paa en større Højskole, tror jeg, at en saadan Afdeling af Underofficerer neppe vil kunne øve stor Paavirk-

ning. Vi have for adskillige Aar siden hørt megen Tale om Alliancen mellem Sabelen og den bløde Hat. Det var en Bestræbelse, som rejste sig i vort Folk, og som gik ud paa et Forbund og Samarbejde, men Hensigten var nu vist alligevel den, at Sabelen skulde føre an og den bløde Hat følge efter. Men denne Forbindelse kom der heldigvis ikke meget ud af. Nu forsøger man det paa en anden Maade, og det er maaske ogsaa Tanken, at dette skulde blive til en Forbindelse imellem Sabelen og den bløde Hat. Jeg frygter imidlertid ikke for denne Forbindelse, fordi jeg tror, der er saa megen sund Sans ud paa vore Højskoler, at de neppe lade sig paavirke af, at der kommer nogle Underofficerer derud. Jeg tror, at der i den Ungdom, som søger vore Højskoler, er saa megen Antimilitarisme, at den ikke vil lade sig paavirke af Underofficererne. Det kunde snarere være, at det bliver vore Underofficerer, som komme tilbage til Kaserne med den bløde Hat paa Hovedet.

Jeg skal saa til Slutning omtale et Forslag, som er stillet af et Mindretal af 6 Medlemmer i Finansudvalget. Det vedrører et Dyrtidstillæg til Folkeskolelærere og -lærerinder. Det findes paa § 26 under Nr. 248. Det er stillet som en Anmærkning af følgende Indhold: „Til enhver Kommune, der for Finansaaet 1907—08 tillægger Kommunens Lærere Dyrtidstillæg, er Kirke- og Undervisningsministeren bemyndiget til af Statskassens Midler at udbetale Halvdelen af det samlede Beløb af disse Dyrtidstillæg.“ Sagen har været forhandlet i Finansudvalget, og vi have spurgt den højtærede Minister, om han ikke vilde være med, men vi have faaet hans sædvanlige Svar: Nej. Jeg tror at turde udtale, at der i Øjeblikket er en stærk og meget berettiget Bevægelse mellem Folkeskolens Lærere for at skaffe sig bedre Kaar. Der er allerede fremsat Forslag af Købstadlærerne sidste Sommer, og der er senere, i Slutningen af forrige Aar og Efteraar, fremsat et Forslag om en Lønningsrevision. Det er for Landsbylærernes Vedkommende fremsat gennem „Danmarks Lærforening“. Man har henvendt sig med Andragende til Ministeriet, et Andragende, som blev indgivet sidste Efteraar, og dette Andragende gik ud paa, at der maatte blive givet en ny Lønningslov, altsaa blive foretaget en Revision af de Lønninger, som findes i Loven af 1899. Men da Tiden gled hen, og Andragerne ikke hørte noget fra Ministeren, og man kunde se, at han vilde ikke røre paa